teisiusakirous

2/08

2 Sisällysluettelo
3 Pääkirjoitus
4 Puhiksen töherrykset
5 Fuksinääpelin vapputervejset
6 Wappuviikon ohjelma
8 Kotimaan pitkä
14 Raatiräiskäleet
16 ISW Mons
18 Wappuviikon selviytymisopas
20 Toimittaja tapaa Jubileum Julkun
21 Kuin kaksi marjaa
22 Vappuheilan iskuvinkit
23 Senssipalsta
24 Hiki VS Wiki
25 Tee SE itse-nurkkaus
26 Juoruboxi paljastaa
27 Lavatanssit
29 Senssipalsta
30 Fuksin norminikko: Osa 2
33 Teekkarispeksi Kaarina Maununtytär
34 Tunnakypärä päässä työmarkkinoille

PÄÄKIRJOITUS

Vappuja!

Vappu lähestyy pelottavan kovaa vauhtia tuoden mukanaan kaikkea kivaa ja ei niin kivaa. Vapun jälkeen on aina mukava herätä todellisuuteen ja tajuta miten kusessa on tenttien kanssa sekä miten pian kesätyöt alkavatkaan. Vappuna on kuitenkin turha murehtia, sillä kaiken muun (poislukien Vapunvieton) ehtii hoitamaan myöhemminkin. Siksi kehoitankin kaikkia (erityisesti fukseja) ottamaan tästä ainutlaatuisesta juhlasta kaiken irti ja unohtamaan kaiken muun ees viikoks!

Nyt on taas uusi ainutkertainen vappu edessä Vuorimiehenä – raativappu. En oikein tiedä mitä tulevalta vapulta odottaa, mutta pyrin ainakin olemaan aikaisempia vappuja viisaampi. Näin ollen, en mene pomppulinnaan pomppimaan (viime vapulta musta silmä), mietin tarkempaa minne virtsaan (vaikkei se 20e olekkaan kova hinta kadulle kusemisesta) sekä pyrin pääsemään Ullanlinnanmäeltä omin jaloin pois.

Minun on varmaan turha tässä ketään varoitella tai kehottaa käyttäytymään, mutta muistakaa että viina on viisasten juoma ja Sikajuoma Vuorimiesten!

Hauskaa vappua toivottaa,

Toni

Toimitus:

Päätoimittaja: Toni Mattsson toni.mattsson@tkk.fi

Toimittajat: Jussi Alantie, Minna Alantie, Jussi Lyytinen, Miia Pesonen, Antti Myyrä, Iita Kejonen, Timo Tuominen, Matti Aronen

Kiitokset: Maria Helle, Jatta-Mari Rouvinen, Esa-Pekka Räisänen, Jussi Leinonen, Janne Paalijärvi, Timo Idänheimo, Elina Kekki, TEK, SPR, Raati jne.

Julkaisija/Osoite: Vuorimieskilta ry/ Wuorikautiset, Vuorimiehentie 2, 02150 Espoo

PUHIKSEN TÖHERRYKSET

Terve!

Akaristi

"-Hohhoh"

Syksy näkyy jo horisontissa, eikä kevättä näy. Vai miten se oli? Kevät tuli, lumi suli, Batman sano pulipuli. Suora lainaus "isäni on turbomies"-elokuvasta. "-Hehe"

"-Hohhohhoo"

X	O	X
O		X

nännännää...

Mites on? Mahtaako fukseista tulla teekkareita nyt kun wappukin järjestetään?

En usko, sillä teekkareiksi kasvetaan, Sano Leppänen kiltahuoneella jo 7 vuotta sitten. "-Hohho"

Sitten toiseen asiaan:

"Pillata" on sana ja kun kuva selittää enemmän kuin tuhat sanaa:

pillaus

Elämän viisaus:

- Vapussa parasta on se kun... "Se Loppuu" "-Hehhe"

mainos:

"Myykää julkkuu" vai oliko se äpy?

laskentetaan myöhemmin

T: Hannu

FUKSIVÄÄPELIN VAPPUTERVEISET

Morjes!

Ensimmäinen päiväkäsky on nyt nähty eli Fuksimajuri on päättänyt Wapun järjestää. Enää ei tarvitse kirjoitella perään ”mikäli se järjestetään”, koska se on totta nyt, Wappu tulee!

Teekkareille vappu on suurimmista juhlista suurin ja fukseille fuksivappu sitäkin suurempi. Kannattaa siis ottaa kaikesta ilo irti ja mennä katsomaan ja tekemään mukaan kaikki, mikä on mahdollista. Tulette varmasti kuulemaan paljon vielä vapun ohjelmasta ja kaikesta muusta mitä siihen kuuluu ja kuinka sitä voisi viettää. Tärkeintä ei kannata kuitenkaan hulinassa unohtaa. Nimittäin positiivista asennetta. Sen kanssa vapusta tulee vieläkin ikimuistoisempi.

Kun katsoo kalenteria, ei ole enää montaa tapahtumaa jäljellä. Ensimmäinen vuotesi alkaakin olla ohitse. Voitkin ilolla siis miettiä kaikkea kivaa, mitä olet ensimmäisen vuoden aikana kokenut. Ehkäpä muuton, jotkut yltiömahtavat bileet ja niiden jatkot sekä tietenkään unohtamatta parasta osaa, uusia, ehkä jopa elinikäisiä kavereita.

Kiitokset teille tästä aivan ääri-ikimuistoisesta vuodesta. Oli todella ihana järjestää raadin kanssa yhdessä teille tapahtumia, kun jaksoitte niissä käydä ja pitää hauskaa. Ootte ollu aivan mahtavia ja tehny mun fuksivääpelivuodesta aivan parhaan! Ootte ihania! :)

Vappuisin terkuin,

Anu

PS. Vaikka minun toimikauteni loppuu tähän vappuun, tulen aina olemaan TEIDÄN oma fuksivääplinne. Tulen siis jatkossakin pysymään teidän tukenanne ja turvananne opiskelun ja kiltatoiminnan ihmeellisessä maailmassa.

Wappuviikon ohjelma

Kaikki

KE 23.4.

- PreWappu-baaribileet, Aladdin Tapiola, klo 22.00, järjestää Kemistikilta

TO 24.4.

- Jäynien esittely, M-sali, klo 15.00
- Julkun Juhlallinen Julkaisu, A-sali, klo 18.00
- Terassikauden avajaiset, JMT 7 sisäpiha kerhotilan edessä, klo 18.00, järjestää Teekkaritytöt
- Telttabileet, Alvarin aukio, klo 20.00, järjestää TKY ja Julkku

PE 25.4.

- Chalmerspexet Vera, Kannusillan teatterisali (Espoon keskus), klo 18.00, www.chalmersspexet.fi

LA 26.4.

- Sikariporrasfudis, Alvarin aukio, klo 13.00
- Nätti Jussi, Alvarin aukio, klo 15.00

MA 28.4.

- Otakaari marathon, lähtö Otaniemen ostarilta, klo 13.00, järjestää Rakennusinsinöörikilta
- PoRan vichynjuontihaaste, Lasipalatsin aukio, klo 16.30
- TKY-KY Köydenveto, Lasipalatsin aukio, klo 17.00
- Yhteispoliittinen Wappusauna, JMT 3A kattosauna, klo 18.00, järjestää Kokoomusteekkarit/Otaniemen Keskustaopiskelijat/Vihreät Teekkarit
- Köydenvedon jatkot, The Club, klo 21.00

TI 29.4.

- Sitsikilpailut, Alvarin aukio, klo 14.00
- Fuksispeksit, Dipoli, klo 18.00
- Wappufestarit ´08, Smökki, klo 20.00, järjestää PELMU
- Yöjäynän alkupamaus, Alvarin aukio, klo 21.30
- Hullu Jussi, Alvarin aukio, klo 22.00

KE 30.4.

- Lakkien jako, klo 8.00
- Kaljaviesti, Materiaalitekniikan laitoksen sisäpiha, klo 9.00, järjestää Vuorimieskilta
- Vappupuolimaraton, lähtö Otarannan urheilukentän viereiseltä parkkipaikalta, klo 10.30, järjestää Juoksijateekkarit
- Wappuriehan julistus, Smökin edusta, klo 14.00
- Wappurekat, lähtö Teekkarikylästä, klo 15.00
- Mantan lakitus, Kauppatori, klo 18.00
- Wiinaton Wappu, Wappumessu Otaniemen kappelissa klo 19.00, Ohjelmaa Smökissä klo 20-24, järjestää Ristin Kilta, alkoholiton tapahtuma
- Dipolin Wappu, Dipoli, klo 20.00

TO 1.5.

- Sillis, Ullanlinnanmäki
- Waputin, Wanha Poli eli Hotel Linna, klo 17.00, järjestää Polyteknikkojen Orkesteri

Vuorimiehet + fuksit

Su 27.4

- Lauluilta, 3A-kattosauna, klo16.00

Ma 28.4

- Halunilmaisu, Lähtö Kiltikseltä, klo 17.00

Ti 29.4

- Päiväjäynä, Lähtö Kiltikseltä, klo 9.00
- Laulukoe, klo 13.00

Ke 30.4

- Esteettömyystodistusten jako, Kiltis, klo 7.00
- Lakkien jako, klo 8.00
- Vappulounas, Botta, klo 13.00

To 1.5

- Silliaamiainen, Ullanlinnanmäki, klo 7.00

KOTIMAAN

Toogabileet 10.2

Kotimaan pitkä alkoi toogabileillä. Tämä oli oiva tilaisuus näyttää ulkomaalaisille, mitä tuleva viikko tulee todella pitää sisällään – ryyppäämistä ja saunomista.

Toogabileet onnistuivat hyvin ja lähes koko porukka saatiin jo ensimmäisenä iltana saunomaan ja hyppimään jääkylmään mereen. Sikajuoma sekä olut ja siideri tekivät tunnelmasta mukavan leppoisan ja jäykkä rallienglanti alkoi illan edetessä luistamaan. Tästä oli hyvä jatkaa kohti Tamperetta.

Maanantai 11.2

Klo 11-13
Bussi starttasi 102:n päätepysäkiltä kyydissään 18 Vuorimiestä, 15 ulkkaria eri puolilta Eurooppaa, 40 lavaa juomaa, yksi tonkka Sikistä ja epämääräisiä aamupala-annoksia. Matka alkoi auringon paistaessa ja krapulaisten miettiessä mitähän mahtoi eilen tapahtua.

Reilu kolmen tunnin ajomatkan jälkeen oli vuorossa ekskursio Sandvikillä. Ekskursio alkoi kalvosulkeisilla, joita seurasi tutustumiskierros maanpäällisten avolouhintalaitteiden, tunnelinporauslaitteiden, tuotantoporauslaitteiden sekä pultituslaitteiden valmistuksen ihmeelliseen maailmaan. Monen tunnin kiertelyn jälkeen iltaa vietettiin Sandvikin ruokalassa, jossa oli tarjolla maistuvaa ruokaa ja juomaa. Ainoa miinus illanviettopaikassa oli saunan puuttuminen, mutta senkin korvasi matkamuistoksi saadut “Letherman”-monitoimityökalut.

MATKÄ 2008

Klo 20-02
Saavuimme mikkiläisten luo Tampereelle, Hervantaan, mistä he olivat varanneet meille huoneen hotelli Tornista. Hotellille päästyämme ensimmäinen ja valitettavasti viimeinen sairaalakeikka tuli ajankohtaiseksi, kun hollantilaiset ja belgialaiset joivat soihtukaljaa. Siinä tölkin kylkeen tehdään reikä, ja juodaan siitä samanaikaisesti tölkin sokka avaten. Ei ehkä tullut yllätyksenä, kun tölkinavausoperaatiossa toinen belgialainen sohaisi Sandvikin ”Lethermanilla” sormeensa haavan. Haava oli syvä ja vuosi verta, joten viime vuoden puheenjohtaja näki parhaaksi viedä belgialainen terveyskeskukseen paikattavaksi. Muutaman tunnin jonottamisen jälkeen lääkäri tarkisti haavan ja ”paikkasi” sen yhdellä tikillä. Ilta jatkui mikkiläisten kanssa saunoen ja ryypiskellen. Saunasta ulkomaalaiset pääsivät ensimmäistä kertaa pyörimään lumihankeen, Otaniemen huonon lumitilanteen takia.

Illan edetessä mikkiläiset kelpuuttivat myös ISW-porukkaa heidän korttirinkiinsä. Belgialaiset antoivat oman panoksensa peli-iltaan haastamalla suomalaisia juomapeliin, nimeltä Pyramidi. Tämä peli koitui monen matkalaisen kohtaloksi matkan edetessä. Reissulla myös suunniteltiin alustavasti viiden opintopisteen pyramidikurssi.

Klo 02-05
Pelit oli pelattu mikkiläisten saunatiloissa ja oli aika siirtyä jatkamaan pelejä hotelli Tornin pyöreään pöytään. Panokset kovenivat illan edetessä sekä joillakin (liian vähä viinaa nauttineilla) alkoi hieman hermot kiristyä, pelin aiheuttamasta metelistä ja sekasorrosta.

Pelit jatkuivat aamun pikkutunneille asti, kunnes viimeisenä korttina pöytään käännettiin pataässä. Päätoimittaja päästää suustaan räkäisen naurahduksen ja osoittaa puheenjohtajaa sormellaan samalla sanoen hänelle: “Sä juot kuusi huikkaa”. Puhis luuli haistaneensa bluffin ja sanoi, ettei päätoimittajalla ole ässää. Lopputulos tälle ”haistolle” oli kaksi tyhjää kaljatölkkiä ja pienet vaahtobörjat paidalla.

Tiistai 12.2

Klo 06-07
Hotelli Torni oli kuin räjähdyksen jäljiltä, maa lainehti kaljasta ja Vuorimiehiä “nukkui” siellä sun täällä, toiset vaatteet päällä, toiset ilman. Tilanne näytti aivan toivottomalta, mutta onneksi apuun saapui kaksi uljasta mikkiläistä, popittaen mankastaan Hyppää Nykäsen Matti -biisiä. Mikkiläiset auttoivat ekskursiomestaria herättämään matkalaisia tamperelaisella tavalla - toinen uhoaa että kohta hän “gimmelöi” henkilöä, joka ei nouse sängystä ja toinen luukuttaa Nykästä. Väki saatiin ylös ja ulos, mutta paikka lainehti edelleen oluesta. Ekskursiomestari alkoi olla epätoivoinen siivouksen suhteen ja kyseli mikkiläisiltä, paljon ollaan velkaa, jos ei saada tätä siivottua.

Kourallinen paskaa(rahaa)!!?!?!

Vierasmajan lattia kiilsi jälleen ja matka jatkui. Tampereella käynti osoittautui oivaksi rosvoretkesi. Fobelle oli jäänyt käteen helvetinmoinen säkki tamperelaisia nukkumavälineitä sekä erittäin kova tamperelainen krapula, ja sihteerille oli jäänyt haalareiden sepaluksen väliin perinnesarvi, jota hän on viimeiset kaksi Pitkää ”lainannut”.

Klo 07-17
Seitsemän tunnin ajomatkan jälkeen olemme perillä Talvivaaran nikkelilouhoksella. Ekskursio alkoi, kun Suokas hyppäsi bussin kyytiin ja ohjasi sen bioliuotuskasalle. Kasan jälkeen oli vuorossa munkkikahvit ja kivuttomat pahvilappusulkeiset. Lyhyen ja ytimekkään esittelyn jälkeen ekskursio jatkui bussilla. Kiertelimme ympäri kaivostyömaata, ja tässä vaiheessa viimeistään monelle valkeni, minkä kokoluokan

hankkeesta tässä on kyse. Ekskursion jälkeen iltaa oli hyvä jatkaa Talvivaara-heijastinliivit päällä.

Klo 18-00
Suokas nappasi kelpuuttamansa raadin tytöt arvoautonsa kyytiin, ja muu roskasakki tuli bussilla perässä. Tytöille juotettiin samppanjaa takapenkillä. Muiden harmiksi, he eivät pillanneet takapenkin nahkaverhoille.

Saavuimme Hiekkahoviin viettämään iltaa. Hollantilainen professori Hans myös liittyi seuraamme ja toi tuliaisena viiden litran tonkan Geneveriä, joka teki reissun aikana erittäin “hyvin” kauppansa, etenkin GMB:ssä.

Klo 01-XX
Saavuimme purkutuomion saaneeseen meijeriin jatkamaan ryyppäämistä. Täällä killan gettoblasteri pääsi ensimmäistä kertaa oikeuksiinsa, kun meijerin tanssisessiot alkoivat. Sessiot hyytyivät melko nopeasti, väsyneen juhlakansan mukana. Osa porukasta ei kuitenkaan hyytynyt näin helpolla, mukaan lukien Jupi, joka lähti hakemaan taksilla pikkusuolasta sihteerin, Marian ja Luin kanssa. He ottivat suunnakseen 40km:n päässä olevan ABC:n, josta tilasivat pizzat ja tulivat takaisin meijerille syömään ne. Ihan ilmaiseksi nämä taksipizzat eivät tosin tulleet (noin 25e/pizza).

Keskiviikko 13.2

Klo 08-18
Matka jatkui kohti Raahea, Ruukin terästehdasta. Noin neljän tunnin kuluttua olimme perillä ja vuorossa oli ekskursio, joka alkoi hyvin tutunnäköisillä kalvosulkeisilla. Puuduttavien peruskursseilta tuttujen prosessikaavioiden jälkeen oli vuorossa tehdaskierros sekä bussikierros tehdasalueella. Ruukilta saimme mm. Ruukin heijastinnauhat.

Klo 18-21
Masuunit, koksaamo sekä valssauslinjat oli nähtynä ja oli aika siirtyä illanviettopaikkaan syömään, juomaan ja saunomaan. Raahessa, niin kuin Torniossakin, ilma oli melko keväinen, eikä lunta juurikaan ollut. Tämä hiukan latisti saunomistunnelmaa, sen lisäksi, että lämminvesi loppui jo alkulöylyjen aikana.

Klo 22-05
Saavuimme majoitukseemme, joka oli saunallinen

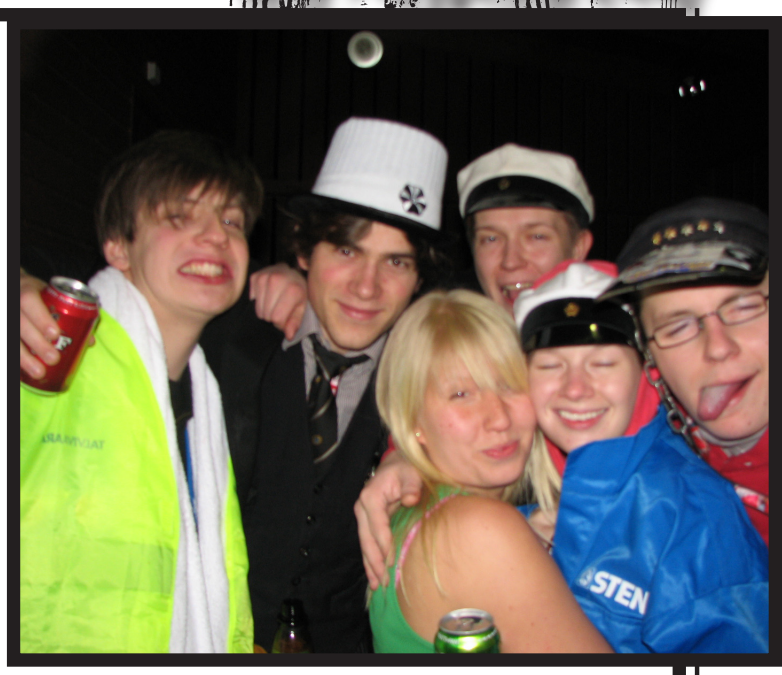

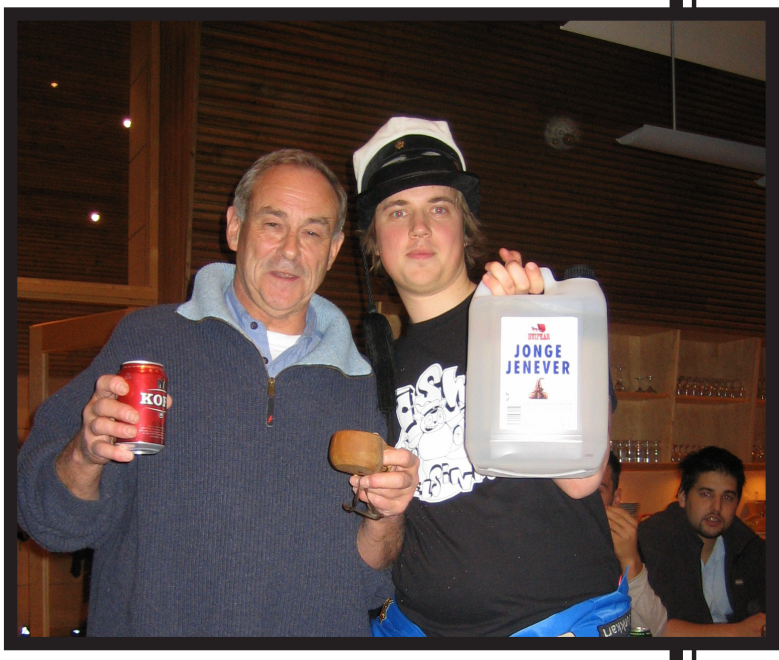

mökki, jossa on reilulle kymmenelle hengelle nukkumapaikat. Mökillä alkoi näkyä, mitä neljän päivä ryyppääminen oli saanut aikaiseksi. Huono huumori nauratti, ja muutama viisas raatilainen keksi Ruukilta saaduille heijastinnauhoille uutta käyttöä. He laittoivat heijastinnauhan ”koruksi” alapäänsä ympäri ja takan noella maalasivat itselleen pandan silmät. Tästä sai Panda Club (Kilta) alkunsa, jonka jäseniksi illan aikana nämä raatilaiset värväsivät kaksi hollantilaista, belgialaista, saksalaista, brittiä sekä Hanssin, joka toimi myös erään Pandarituaalin toteuttajana.

Jupi pyöri mökin lattialla omien tavaroidensa päällä ja kirosi “Ei vittu, eipä tullut tästäkään halpa reissu, kun kännykän hävitin”. Kukaan ei vaivaantunut auttamaan puhelinetsinnöissä, joten päätoimittaja rauhoitteli Jupia sanomalla hänelle: “Ei sulla mitää hätää ole, sulla on sentää vielä tallessa toi helvetin siisti nahkatakki!” Tämä ei oikein Jupia lohduttanut ja hän sanoi: “Hei, oikeesti, ei tää oo enää hauskaa“. Aamulla kännykkä löytyi yllättäen Jupin alta, ja tästä viattomasta pikku vitsistä, sai Jupi arvonimen Isä-Räiskäle, sekä raati päätti seuraavana aamuna hankkia Raatiräiskäleet.

Sihteeri päätti järjestää Hanssille laulukokeen, johon hän tietenkin tarvitsi kaikki muut raatilaiset valvojiksi. Herätysmetodeina hän käytti mm. kaljankaatoa korvaan ja muita tähän lehteen sopimattomia Lappalaisia herätysmenetelmiä. Hans lauloi yhden helpoimmista lauluista, mitä taskumatista löytyy, Kaks kisälliä, ja läpäisi laulukokeen ensimmäisellä. Kokeen jälkeen hän kävi aamusaunassa ennen lähtöä lentokentälle ja muut alkoivat siivota mökkiä.

Torstai 14.2

Klo 08-14
Matka jatkui kohti Kemiä ja bussissa raikui aamukänniläisten räkäinen nauru ja räiskäleläppä. Matkan varrella pysähdyttiin Kauppakeskus Zeppeliiniin ostamaan lisää viinaa ja huikopalaa. Huikopalan löytäminen osoittautui yllättävän monimutkaiseksi ja halutun lopputuotteen löytämiseksi tarvittiin Prisman asiantuntija apuun. Päätoimittaja kysyi hyllyjä täyttäneeltä nuorukaiselta: “Hei kundi, mistäs teilt löytyy chilijuustonaksuboltsei?”. Hetken mietittyään ammattilainen tiesi, mistä oli puhe ja ohjasi raatilaiset oikealle hyllylle. Toinen joukko oli sillä välin hakenut Alkosta lakinostojallua.

Panda Club

“A club that represents the spirit of the ISW. Using the moto... ‘Black eyes and shiny dicks’. The pandas can always be seen in the sauna with a beer in his left hand and his cock in the right!”

Kauppakeskuksesta oli saatu halutut elintarvikkeet, mutta hieman nyrpeä vastaanotto vapuntoivotuksiin. Matka jatkui.

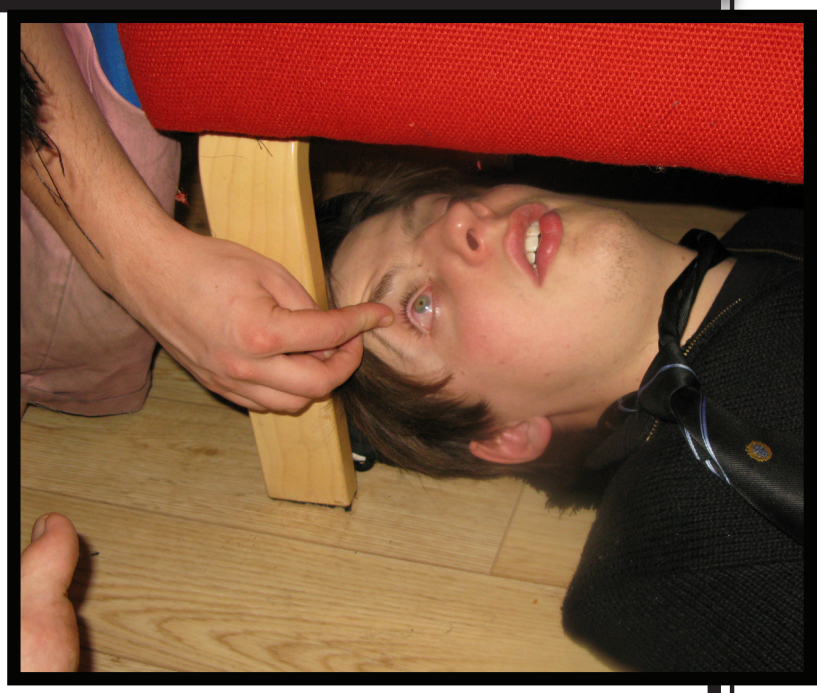

Klo 11-18
Saavuimme ekskursiolle Outokummun Kemin kaivokselle. Melko monelta oli edellisen yön unet jäänyt väliin, joten sekava olotila näkyi ekskursiolla. Pandoilla oli vielä naamat noessa ja Isä-Räiskäle oli unohtanut laittaa aluspaidan nahkatakkinsa alle. Olosuhteisiin nähden vierailu meni erittäin hyvin ja ripeästi.

Täältä jatkoimme seuraavalle ekskursiolle Outokummun terästehtaalle. Vierailu alkoi maistuvalla lounaalla, jonka alkuruuaksi oli Hannujen herkkua (kolmen sipulin keitto), myös ykköskalja maistui(?). Kalvosulkeiset tuottivat tässä vaiheessa viikkoa jo hieman tuskaa ja tehdaskierros hoitui kahta tuntia suunniteltua nopeammin, ihmisten passiivisuuden johdosta.

Aikaa jäi suunniteltua enemmän, joten monen päivän hukkaputken päätteeksi, päädyimme Tornion keskustassa sijaitsevaan Hukkaputkeen kaljalle. Vihdoin ja viimein sai istahtaa mukavalle nahkasohvalle, juoda rauhassa ja katsoa SM-liigaa screeniltä. Aikaa oli sen verran, että osa porukasta käytti ajan nuuskanhakuun.

Klo 19-07
Illallistimme Tornion kaupunginhotellissa, jossa tarjolla oli erittäin maukasta poroa herkullisine lisukkeineen. Ruokailutapahtuma oli hieman hillitympi kuin aikaisemmat, johtuen ehkä siitä, että söimme ensimmäistä kertaa näin hienossa ravintolassa tämän reissun aikana. Kossu poltteli vatsanpohjalla ja laulelu jäi muita illallisia vähäisemmäksi väsymyksen ja hienon tilan ansiosta. Illallisen jälkeen matka jatkui yöjunalla Helsinkiin.

Junamatka meni hyvin vaihtelevissa merkeissä. Pehmeä oma sänky peitolla ja tyynyllä sai osan porukasta hyvin aikaisessa vaiheessa makuuasentoon, kun taas osa ryyppäsi aamuun asti, aivan kuten kaikkina muinakin iltoina. Sikis maistui ja Pyramidi-peli teki tehtävänsä. Aamuun oli kuitenkin mukava herätä, kun ikkunasta näkyi Korso!

GMB 15.2
”V**** mä en oo ikinä ollu näin hullussa GMB:s”, Fobe.

Teksti: Toni Mattsson
Kuvat: Markus Marttiini, Miia Pesonen

Raatiräiskäleet

Ohukainen on perinteinen jälkiruoka, joka tunnetaan ympäri Euroop-paa ja Yhdysvaltoja. Sen alkuperä lienee yhtä vanha, kuin jauhetun viljan käyttökin. Ohukaisia kutsutaan Suomessa murteesta riippuen myös nimillä letut, lätyt tai **räiskäle**et. Tässä jutussa räiskäleellä ei tarkoite-ta ohukaista, eikä muutakaan suuhunpantavaa, vaan helvetin siistiä nahkatakkia.

Kuva 1. Isä-Räiskäle

Jupin Kotimaan pitkän selviytymisvarustukseen kuului haalari ja Nahka Albertista (alankielel-lä a.k.a. Nahka Aatu) ostettu sadan euron nahkatakki. Koko matkan hänen yhtenäistä ja harkittua asuaan ihasteltiin ja kehuttiin. Olihan takki sentään aitoa nahkaa, jonka hän osoitti vertailemalla oman nahkansa ja takin tuok-suja. Hänen mukaansa eroa ei ihmisen nenällä huomaa.

Eräänä iltana Jupin reissu kuitenkin sai ikävän käänteen, kun hän ”hukkasi” kännykkänsä. Muut nauroivat ja sortivat tätä epäonnensoturia, kun hän epätoivon vallassa, etsi juuri ostamaan-sa uutta nokialaista. Tilanne näytti pahalta ja päätoimittaja yritti lohduttaa Jupia kertomalla, ettei asiat niin huonosti ole kuin hän luulee, sanomalla hänelle. ”Ei sul mitään hätää oo, onhan sinulla vielä tallessa toi helvetin siisti nahkatakki”. Tämä kommentti taisi olla Jupille jo hieman liikaa, sillä hän vain murahti takaisin vihaiseen äänensävyyn: ”Hei, oikeesti, ei täs oo enää mitää hauskaa”. Tähän muut päästivät vahingoniloiset naurut ja tästä vitsistä takkibuumi sai alkunsa.

Tarina ei ehkä kuulosta niin hauskalta, mitä se oli. Tämä saattaa johtua siitäkin, ettei tässä jutussa oikeasti ollut mitään naurattavaa. Jupi oli hukannut kännykkänsä ja muut vain vittuilivat päin naamaa. Hauskuus oikeastaan alkoikin vasta seuraavana aamuna, kun kännykkä löytyi Jupin alta, hänen herätessään paljaalta parketilta. Jupi ja hänen takkinsa olivat seuraavan päivän kuumin puheenaihe, ja jossakin Raahen terästeh-taan ja Tornion -tehtaan välimaastossa nahkatakki sai nimekseen Räiskäle. Räiskäle oli tullut jäädäkseen ja raati päätti hankkia Raatiräiskäleet.

Hankintaprosessi sai tuulta siipien alle heti pitkän jälkeisenä maanantaina, kun sihteeri oli bongannut nah-katakkiliikkeen, jossa oli loppuunmyynti. Liikkeessä lähti käymään puheenjohtaja, excumestari ja päätoimit-taja ja toivat tältä reissulta raadille yhdeksän helvetin siistiä nahkatakkia. Takkien ostopaikka tosin muuttui matkan varrella U-landshjälp från Folk till Folkin neljän euron päiviin, josta löytyi nämä uniikit takkiyksilöt, jokaiselle raatilaiselle. Takkeihin ommeltiin vielä killan haalarimerkit ja ne tuotiin julki Vuorimieskillan yleiskokouksessa. Siitä päivästä lähtien, ovat ne olleet erittäin kovassa käytössä ja herättäneet kateutta Ota-niemen yössä.

Räiskäle sopii lähes täydellisesti kaljakorinsinisen haalarin kanssa käytettäväksi ja siitä löytyy kaikki ominaisuudet, joita takilta tarvitsee: kestävää materiaalia, windstopper, coretex sekä ennen kaikkea räiskäle päällä näyttää erittäin coolilta.

Tapahtumasarjan seurauksena Jupille on annettu arvonimi Isä-Räiskäle ja hänelle on tehty laulu, jonka on säveltänyt Leevi and The Leavings.

RAATIRÄISKÄLEET

Sävel: Leevi and the Leaving – Muotitietoinen

Mua ennen killassa kiusattiin
kun en rahojani tuhlannut vaatteisiin
Tolppis veti mua turpiin ja katkoi mun röökit
oli Vantaalla kaikilla räiskäleet
joten minäkin ostin sellaiset
haalari päällä ja räiskäle yllä

Raatiräiskäleet
Nyt ne keksi raatiräiskäleet
Nyt ne keksi raatiräiskäleet
ja minäkin sen huomaan.

nyt marjat perässäni juoksevat
heistä poimin vain kaikkein kauneimman
jolle joskun annan mä mun oman räiskäleen
tuntui oudolta huomata itsekkin
kuinka räiskäle teki musta lukkarin
kun ennen olin ylimääräinen juoppo

Raatiräiskäleet
Nyt meillä on raatiräiskäleet
Nyt meillä on raatiräiskäleet
ja kiltalaiset kuolaa!

Kuva 2. Isä-Räiskäle

Isä-Räiskäle toimituksen haastattelussa

Kuinka päädyit hankkimaan räiskäleen?
-Aikoinaan ostin nahkaräiskäleen fuksivuonna ja se nyysittiin ekoissa Smökkibileissä ja sekös jäi kyrsimään. Nyt sitte paikkasin ja hommasin uuden ja paremman.

Miltä nyt tuntuu kun räiskälebuumi on kasvanut valtavaksi?
-Ei oikeestaan miltään. Tottahan toki se on ymmärrettävää, nääs onhan se pirun messevä rotsi. Kyllä sitä kelpaa pitää.

Onko sinulla antaa vinkkejä räiskäleen käytöstä aloittelijoille?
-Kaulukset pystyssä ja rennolla asenteella. Kyllä se hoitaa hommansa ihan itestään.

Näkeekö sinut vappuna haalari päällä, räiskäle yllä sekä rööki suussa Otaniemessä?
Röökistä en tiedä, mutta todennäköisesti muuten osuu nappiin. Arskat todennäköisesti lisänä kokonaisuudessa.

ISW MONS

Reissuun valmistautuminen jäi vähän viime tippaan. Edellisenä iltana kävimme kiltiksellä hakemassa tuliaisia belgialaisille. Emme tietenkään löytäneet takahuoneen valokatkaisijaa mistään, joten turvauduimme varkaiden tapaan taskulamppuihin. Pakkaaminen suoritettiin vasta sitten yöllä, ja samoilla silmillä jatkettiin siitä taksilla lentokentälle.

Yllättäen matkaaminen Amsterdamin lentokentältä Monsiin kolmella eri junalla sujui lähes ongelmitta, vain Jatan matkalaukun pyörä jäi jonnekin Antwerpenin asemalle. Perillä meitä oli vastassa kaksi monsteria ja pääsimmekin heidän kanssaan autokyytiä odotellessa maistamaan belgialaisia oluita lähimpään baariin. Odotellessa muita ulkkareita saapuviksi kiersimme Monsin baareja; paras oli ehdottomasti La Lorgnette, jossa oli tarjolla talon omaa sekoitusta jättilaseista. Aikainen ja melko raju aloitus kostautui illalla, kun jouduimme poistumaan bileistä vähän turhan aikaisin.

Maanantaina aamupalalle tullessa huomasimme, että edellisenä iltana oli tosiaan saapunut paikalle brittejä ja unkarilaisia, mutta mitään muistikuvaa meillä ei heistä ollut. Päivän aikana käytiin ihailemassa timanttiporanteriä ja pulikoimassa kaivos-järvessä. Eräällä oli suuria vaikeuksia pitää mitään sisällään. Sillä aikaa toinen meistä kuunteli hymyillen belgialaisten yrityksiä puhua englantia, ja kertoi vasta kiusallisen pitkän ajan jälkeen osaavansa myös ranskaa. Samalle ilkeälle tempulle ja huonolle englannin kielitaidolle naureskeltiin hyvinkin useasti viikon aikana. Illalla oli taas täysi meno päällä ”Seek my Duck” -konsertissa.

Viikon ylivoimaisesti likaisin juhla oli tiistain Belgian Beer Party. Päivän avolouhos- ja sementtitehdas-excujen jälkeen päästiin juomaan kymmentä erilaista olutta, mikä oli mukavaa vaihtelua pelkän Stella Artois´n jälkeen. Bar Polytech'n lattialle kertyi illan mittaan yhä enemmän ja enemmän tyhjiä mukeja kalja-oksennus-liejun sekaan. Valitettavasti kumpikin mukana olleista teekkarilakeista pääsi lähikosketukseen sen kanssa. Lakit vietiinkin sitten heti turvaan huoneeseemme; toinen pestynä ja toinen vähemmän pestynä.

Seuraavan aamun voimalaitosvierailu ei jaksanut kovin monia kiinnostaa. Isännän jatkuvasti toistuville "euh" ja "hein" (lue öö ja ään) – ääntelyille naurettiin loppuviikko. Laitoskierroksella saimme todeta, ettei siellä ollut kerta kaikkiaan mitään mielenkiintoista: putki siellä ja putki täällä. Viikon paskin excu. Meininki oli täysin päinvastainen iltapäivän kalkkilouhosvierailulla. Bussiin palatessa moni joutui pahoittelemaan kalkilla sotkettuja vaatteitaan bussikuskille. Vähän rauhallisemman keilailuillan jälkeen aikainen nukkumaanmeno saattoi olla pelastus seuraavia päiviä ajatellen.

Torstaina herättiin aikaisin ja bussi oli tietty myöhässä. Odotellessa tyhjentyivät päivän ensimmäiset kaljakorit. Brysseliin saavuttaessa vessatauottoman bussimatkan jäljiltä oli kokonainen korillinen pulloja täyttynyt jollain muulla nesteellä kuin kaljalla. Kaljaa saatiin lisää Manneken Pis:n pissaamana ja iltapäivällä Stella Artois´n panimolla. Takaisin tullessa pidettiin kyllä kusitauko, mutta me muutamat tytöt jouduimme odottamaan vessaa Monsiin asti.

Pitkän ja hauskan Crasino-illan jälkeen leppoisa karnevaalimuseossa kiertely perjantaiaamuna oli erittäin tervetullut vaihtoehto yritysvierailulle. Iltapäivällä kierreltiin Monsissa, minkä jälkeen illalla päästiin kiittämään monstereita upeasta viikosta ja jakamaan tuliaisia. Kotimatkalle lähdettiin aikaisin aamusta tottakai kännissä, ja kuin ihmeen kaupalla selvittiin hengissä Suomeen asti.

Maria ja Jappa …eiku Jatta

Wappuviikon selviytymisopas

Fukseilla on edessään ensimmäinen wappu, josta kannattaa ottaa irti kaikki mitä irtoaa (toim. huom. säästäkää mieluusti liikennemerkit paikallaan, niitä on jo kiltiksellä liikaa..). Mutta olkoon tämä opas myös niille teekkareina itseään pitäville, jotka yksinkertaisesti eivät kykene enää muistamaan viime wapun tapahtumia. Vaikka nimen mukaisesti kyseessä on selviytymisopas, useimmiten wappuna on tarkoitus olla hallitussa humalatilassa, välttää nukkumista ja herättää hallittua pahennusta sekä hilpeyttä. Muista säilyttää wapun kalenteri käden ulottuvilla, näin on helpompi kertoa sitten äidillekin wapun kulku, kun sitä udellaan.

Wapun, tuon suurimman ja kauneimman teekkarijuhlan nieleminen voi olla jopa odotettua suurempi pala. Osa fukseista on tietysti pitänyt kiltiksellä korvansa auki kuunnellen vanhempien tieteenharjoittajien pelivinkkejä jo koko kevään. Jos olet viettänyt aikaasi kiltiksen sijaan luennoilla, ei syytä huoleen, Vuorimieskillassa kaveria ei jätetä. Wapusta selviytyminen ei ole niin yksinkertaista kuin ensikertalainen voisi kuvitella. Hauskanpidon maksimointi vaatii kovaa kuntoa ja huolellista valmistautumista kokeneemmaltakin juhlijalta.

Wapun alla alkaa olla kiire kerätä kaikki fuksipisteet kasaan, mikäli himoitun lakin haluaa painaa Teekkarihymnin soidessa päähänsä kellon lyödessä 12 Valpurin päivän vastaisena yönä. Fuksivääpelin apu voikin olla tarpeellista, kun viimeisiä pinnoja harsitaan kokoon ja fuksien pahin tentti, laulukoe painaa päälle. Joka tapauksessa, fuksiwappua vietetään vain kerran!

VALMISTAUTUMINEN

Wappuun on syytä valmistautua huolella. Vaatetuksen valinta ei tuota wappuna suurta päänvaivaa, riittää kun kiskaisee haalarit päälle ja iloisen hymyn kasvoille. Haalarin kunto onkin syytä tarkistaa jo reilusti ennen Wappuviikkoa ja haalarimerkkien ompeluun voi vaikka varata illan kavereiden kanssa. Wapputorven kiinnittäminen haalariin mahdollistaa kommunikoinnin, vaikka teho omista äänijänteistä olisikin jo kadonnut. Repun ja jääkaapin sisältö kannattaa suunnitella huolella, sillä wapun aikana ei välttämättä muista/kykene niitä täydentämään. Kannattaa varautua myös epämääräisissä paikoissa nukuttaviin öihin pakkaamalla lämmintä vaatetusta mukaan.

Juomien valinnan kanssa kannattaa olla tarkkana. Raakaa kossua kiskomalla sammahtaa yllättävän nopeasti, mutta riittävästä nesteytyksestä on syytä huolehtia. Wappukunto vaatii todellista taitoa - on osattava juoda tarpeeksi mutta varottava vetämästä övereitä. Juominen on myös muistettava aloittaa tarpeeksi aikaisin joka aamu, mielellään ennen kuin krapula pääsee yllättämään.

OHJELMAA

Muista tutustua kaikkiin wapun hauskoihin tapahtumiin. Wappu kannattaa aloittaa viimeistään torstaina jäynien esittelyistä… koskaan ei tiedä oletko itse joutunut jäynän kohteeksi. Suuntaa sitten rivakasti Julkun mulkaisuun ja telttabileisiin. Jos olet päättänyt kartoittaa tilin sisältöä wappulehden myynnillä, kannattaa perjantaiaamuna apajille suunnata ennen muita. Tunnollisena opiskelijana saatat raapia vielä yhden fyssan labraselkkarin kasaan, assarithan rakastavat luovuutta. Viikonloppua voikin viettää melko vapaasti, kuitenkin sunnuntai-iltana suunnaten 3A:n kattosaunaan hiomaan täydellistä suoritusta laulukokeeseen.

Älä hätäänny mikäli heräät täysin tuntemattomasta paikasta. Harvemmin heräät yksin. Köydenvedossa kyltereiden nöyryyttäminen jäänee vuorifukseilta väliin, sillä on aika suunnata Halunilmaisun jännittäviin tunnelmiin. Seuraavana aamuna voit piinata turisteja kiperimpien päiväjäynän osuuksien lomassa ja löytää itsesi pahamaineisen tentin – laulukokeen – ääreltä. Vuorimieshenki ja muisto sanonnasta ”Vuorimies laulaa mieluummin kuin hyvin” pelastaa onneksi useimmat tästäkin koitoksesta. Jos et itse loista speksin päätähtenä, omstarteja kannattaa joka tapauksessa mennä huutelemaan Dipoliin. Tämän jälkeen tupsukansa kerääntyy Alvarin aukiolle, josta yöjäynäjoukkueet lähtevät matkaan kannustushuutojen saattelemana. Tästä ihmiset lähtevät kuka minnekin, Hullu Jussi voi tehdä sinusta osan Otaniemen hulluinta teekkariporukkaa.

WAPPUAATTO

Aamunkoitteessa fuksit saavat esteettömyystodistuksensa, jota vastaan saa lakkinsa. Kolea kevättuulikaan ei haittaa, kun Vuorimiehet koettelevat äänijänteitään lakkia odottaessaan. Vanhemmat tieteenharjoittajat löytyvät varmimmin osaston ympäri juostavasta Kaljaviestistä. Kiireellä vääpeli mereen ja kohti Vappulounasta Bottalla. Tästä voi suunnata jatkoille muiden Vuorimiesten seurassa tai katsomaan Mantan lakitusta vyöryvän ihmismassan sekaan. Tupsulakki pysyy tällöin vielä tiukasti olkapäällä.

Dipolin Wappu on ainakin fukseille ainoa oikea tapa viettää kuun vaihtava yö. Vaikka takana on pitkä päivä, kannattaa lakista pitää huolta, koska kohta sitä viimein tarvitaan. Hieman ennen puoltayötä väki kerääntyy Dipolin isoon saliin odottelemaan RWBK:n säestämää Teekkarihymniä, jonka jälkeen lakin saa viimein painaa päähänsä.

Kaikilta ei onnistu läpi yön tajuissaan pysyminen. Yö on kuitenkin tarkoitettu korkeintaan hetken latautumiseksi, joten juomista on syytä jatkaa heti tajunnan palattua ja mielellään jo ennen sitä. Tii-mi-työ on yönylittämisen motto – jonkun on katsottava, että väki pääsee ylös ja sillikselle. Reipas toiminta, kovaääninen keskustelu ja laulaminen helpottavat oloa.

SILLIS

Aamulla wapun virallinen ohjelma on jo ohi, mutta paras on silti edessä. Kaivopuisto kutsuu viettämään kevätpäivää Vuorimieskillan teltalla, korkeimman kohdan tuulisemmalla puolella, vaikka heikommat suosivatkin piknik-paikkanaan tuulensuojaa. Ulliksella on syytä olla ajoissa, jotta ehtii nauttia isännän Sikajuomasta ja excumestarin kaatamasta kuohuvasta. Paikan päällä toimintoihin kuuluu tuttujen bongaus ja räävittömät laulut. Ulliksen jälkeen alkavat pudotuspelit, joiden aikana kaikki on sallittua. Wapun viimeisistä hetkistä on syytä nauttia täysin siemauksin.

Kuva: Janne Paalijärvi

Toimittaja tapaa Jubileum Julkun

Muistattehan kun noin puolitoista vuotta sitten joulun alla tapasin herra Laulikki Äpyn. Jos ette, niin voin kertoa että vuoden 2006 joulun alla tapasin krapulaisen herra Äpyn TKK:n pääkirjaston katolla ja kirjoitin siitä jutun. Tämän vuoden pääsiäisen aikoihin tapasin paljon miellyttävämmissä olosuhteissa herra Jubileum Julkun, tuon 25-vuotiaan mieshenkilön, herrasmiehen ja päätoimittajan vappulehti Julkusta.

Kaikkihan tietysti ja luonnollisesti tietävät, että vappulehti Julkku on päätynyt siihen kuuluisaan kolmenkympin ikään ja tämä onki sitouttanut herra Julkkua lehden tekemiseen. Hän on käytännössä ollut naimisissa projektin kanssa jättäen oikean ihmispuoliskon kotiin. Julkun mulkaisun jälkeen toivottavasti helpottaa ja herra päätoimittaja pääsee armaansa kanssa heinille nautiskelemaan kuohujuomaa sekä kurkkaamaan tuotos vielä kerran läpi.

Syy miksi herra Julkku tänä vuonna on Julkun päätoimittaja, on ilmeinen. Julkulla oli varsin paljon kokemusta sanan “kyllä” sanomisesta ja hänen mielestään sillä oli suuri vaikutus valintaan. Jossain vaiheessa päätoimittaminenkin loppuu, mutta herra Julkku kokee kaiken tämän positiivisena. -Luultavasti kokemus päätoimittajuudesta auttaa ottamaan jatkossa tehtävät entistäkin rennommin huumorilla. Liikaa on tylsää vakavuutta ollut vappulehtien ulkopuolisessa maailmassa, toteaa herra Julkku. Eli toisin kuin Wuorikautisten toimittaminen Julkun toimittaminen vaikuttaisi olevan hauskaa puuhaa.

Lukuvuosi 2007-08 on ollut yhtä juhlaa juurikin Julkun synttäreiden vuoksi. Kuten kaikki ovat varmasti huomanneet, on Julkun teema ollut tällä maalaisromanttinen; heinäpaaleja, lavatansseja ja traktoria. -Toivottavasti maalaisteemainen teekkarihuumorimme on jaksanut huvittaa ja yhdistää porukkaa vuoden mittaan, ettei vaan kaikki aika menisi opinnoista stressaamiseen, toivoo herra Julkku. Kuulinkin, että Julkkumaisia bileitä oli järjestämässä myös Vuorimieskilta ja näissä Lavatansseissa meno onkin ollut päätä huimaava.

Mutta jos mennään hieman ajassa taaksepäin ja siihen ajankohtaan, jolloin haastattelua tehtiin eli pääsiäiseen. Luonnollisesti silloin toimittaja esitti kysymyksiä liittyen tähän mahtavaan keväiseen lomakauteen. Valitettavasti Jubileum Julkku ei ollut käynyt virpomassa, vaikka luulin, että kaikki tuon ikäiset opiskelijat niin tekisivät. Mutta toisaalta tilanne on ymmärrettävä, kun on lehti päätoimitettavana. Herra Julkun mielestä paras vitsa kuitenkin syntyy sanonnan “nuorna vitsa väännettävä” mukaan. -Tämän voi vääntää sellaiseksi päätelmäksi, että tarvitaan kunnon nippu pajua, joka punotaan nuoraksi; pajunköyttä, ripaus palturia ja näillä eväillä vitsaamaan - ja eikös munia tipu, tiivistää Julkku ja lisää, että omia munia ei ole maalailtu vesiväreillä. Herra Julkun mielestä paras yllätys, mikä suklaamunan sisuksista voi tulla on luonnollisesti toinen suklaamuna.

Ja koskapa lehtimiehiä ja -naisia tässä ollaan niin keskustelu kääntyi töiden pariin. Herra Julkku kertoi lukeneensa Wuorikautisia viimeksi alkukeväästä. Toimittaja Alantien ulkomaalaisille suunnattu perehdytys suomalaiseen kulttuuriin oli naurattanut. -Toivottavasti ottivat neuvosta vaarin! tokaisee herra Julkku. Jubileum Julkku ylistää Wuorikautisten päätoimittajan maasta taivaaseen: -Aivan viime vuosien numeroita en saanut käsiini, mutta näyttäisi siltä, että Wuorikautisten päätoimittajilla on vappulehtiä kehittyneempi kyky näyttää teekkarikulttuurin todellisia kasvoja. Huumoria veistämme ilmeisesti samasta puulajista.

Lehden toimittamisessa tulee nälkä ja päätoimittamisessa varmasti sellainen suuri nälkä mikä saattaa tavalliseen kaduntallaajaankin joskus iskeä. Ja kahvia kirjoittelun ja taiton aikana kuluu varmasti. Herra Julkku itse suosii tummapaahtoista Presidenttiä, jos on saatavilla. Herra Äpy oli kovinkin viehtynyt cocktail-kirsikoihin mutta miten herra Julkku? -En siinä määrin, että ne vaikuttaisivat drinkin valintaan. Muista yhteyksistä en kommentoi. Tällä hetkellä Jubileum Julkun jääkaapintäytteenä on pullollinen kivennäisvettä ja pino puolillaan olevia säilykkeitä lasipurkeissa.

Ennen haastattelun päättymistä herra Jubileum Julkku halusi sanoa terveisensä lehtimyyjille:
-Teette hienoa työtä. Tuolla ulkona on paljon kansalaisia, jotka kuumeisesti odottavat wapputunnelman saapumista lehdenmyyjän muodossa. Annos sivistävää teekkarihuumoria on paras toimittaa potilaille keinolla millä hyvänsä! Ja myöskin ostajille:
- Heitän haasteen: etsikää uudesta Julkusta kolme eroavaisuutta muihin käsillä oleviin vappulehtiin!

Wuorikautisten puolesta haluaisin kiittää herra päätoimittaja Jubileum Julkkua sekä kaikkia muita tahoja, jotka ovat tehneet tämän haastattelun mahdolliseksi.

-Natalie Jakobson

Kuin kaksi marjaa

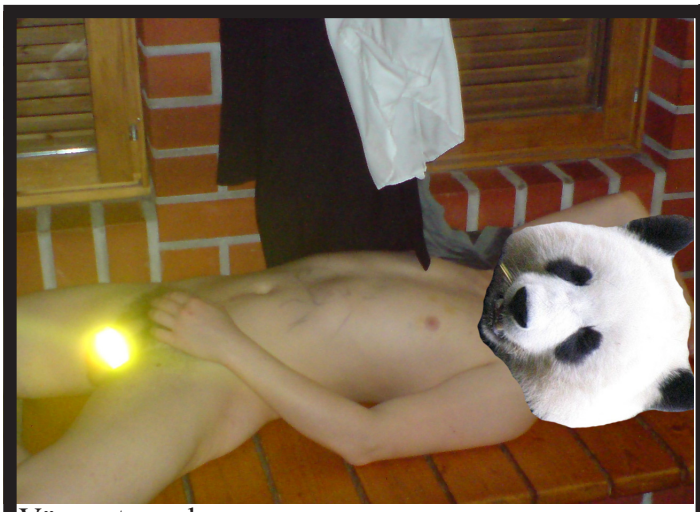
Väsynyt panda

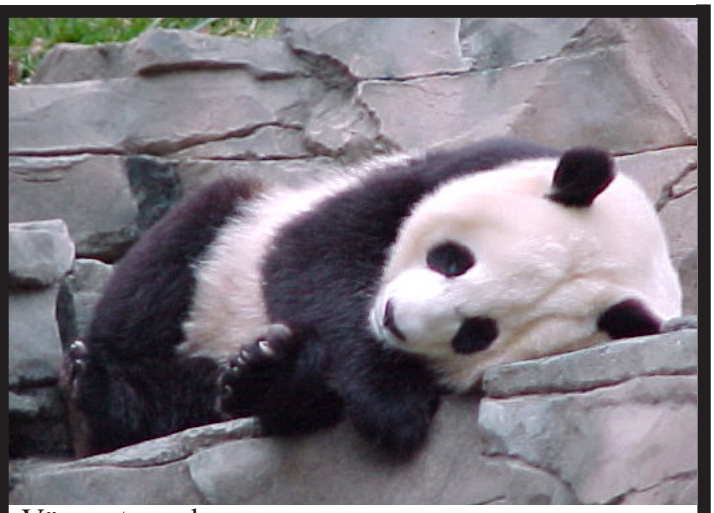
Väsynyt panda

Jäänainen

Jäämies

NÄIN...

…kesytät kauppislaisen:

Jos haluat markkinoida itseäsi jollekulle dollarinvihreään haalariin Ulliksella pukeutuvalle, tulee sinun menetellä seuraavanlaisesti:

Varmista, että markkinakohde on noususuhdanteessa. Euribor on myös hyvä tarkistaa etukäteen, varmuuden vuoksi. Tavoitteena on saada kysyntä kohtaamaan tarjonnan, joten ensiarvoisen tärkeää on löytää tämä markkinoiden kriittinen piste. Käytä paljon fraaseja ”pääomani”, ”osakesalkkuni”, ”kokoomus” sekä ”mä tarjoan” ja ”mä voisin ostaa vaik tän Ulliksen”. Vältä ehdottomasti seuraavia: ”humanisti”, ”demari” (paitsi haukkumamielessä) sekä ”ei mulla oo rahaa”. Menestys on taattu. Mikäli haluat, että tuleva ekonomi on varmasti sulaa vahaa edessäsi, vilauta ohimennen merkkilompakkoasi samalla kun korjaat Rolexisi asentoa.

…hoitelet humanistin:a

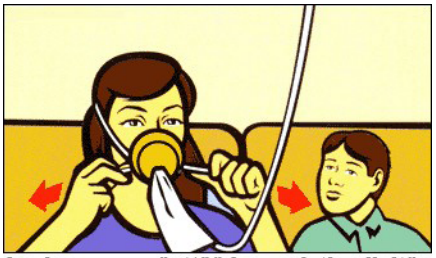

Mikäli olet valinnut kohteeksesi humanistin, voit jo huokaista helpotuksesta, sillä tehtävä on tulevalle insinöörille erittäin helppo. Pidä mielessäsi, että vain insinöörit ovat kykeneväisiä ajatteluun ja muistuta tästä iskemisen kohdetta säännöllisin väliajoin. Lisäpisteitä on mahdollisuus saada insinöörimäisistä vitseistä, kuten “mennääks integroimaan pyöräh-dyskappaleitas?” Humanistilla ei hävitä!

Mikäli vitsit eivät näytä ihan osuvan maaliin, kannattaa vaihtaa taktiikkaa. Vetoa vaikeaan lapsuuteen, jossa isä hakkasi, äiti veti viinaa ja veli oli tutalainen, joka myi sinua kavereilleen. Pidä naamallasi ymmärtäväinen ilme ja vastaa kaikkeen “joo, mä tiiän, mullaki oli just tollasta yläasteella”. Esimerkki:

<Kohde> Kiinnostaaks sua mun tissien lisäks mikään muu?
<Pleijeri> Joo, mä tiiän, mullaki oli just tollasta yläasteella.

…pääset painamaan puulaista:

Osta kossupullo tai vaihtoehtoisesti kalja/siideri/lonkero/mikä tahansa alkoholipitoinen juoma ja tarjoa siitä kohteelle.

Muuta ei tarvita. (Oikeasti juoman ei tarvitse edes sisältää alkoholia, riittää, että puulainen luulee niin)

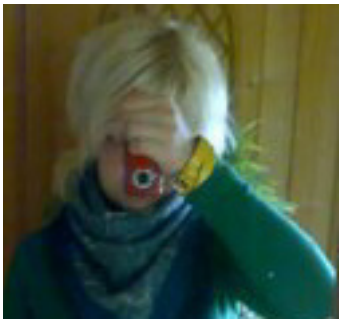

...”ystävystyt” yläastelaiseen

(eli kuinka hankit ongelmia poliisin/murrosikäisen vanhempien kanssa)

1. Tarjoa viinaa
2. Varmista laillisuus
3. ???
4. PROFIT

REMINDER: Wuorikautisten toimitus ei ota vastuuta mahdollisesta toimintaa seuraavasta ajasta vankilassa mikäli kohde ei selvitystoiminnasta huolimatta ollutkaan laillinen. Vaihtoehtoisesti voit myös turvautua kohtaan 5.

5. Syytä vielä enemmän kännissä ollutta tikkiläistä, sillä hän muistaa kuitenkin vielä vähemmän.

Antoisaa wappua!

Iita & Antti

Senssipalsta

Moikka!
Täällä on 20-vuotias rakennusalaa opiskeleva menevä nuori, söpö tyttö. Mulla on ruskeat, olkapäille ulottuvat hiukset, vihreät silmät ja olen 160cm sekä omaan muodot muumien.

Etsin sinua vanhempi, siisti Vuorimies. En etsi vakituista seurustelusuhdetta, joten jos silloin tällöin vietät yksinäisiä iltoja Otaniemessä, niin tulisin mielelläni luoksesi piristykSEKSI. Tykkään keskustelutaitoisista, parrakkaista Vuorimiehistä, joilla on pilkettä silmäkulmassa ;)

Ikä: 20 v
Kaupunki: Helsinki
Millä mielellä?: Seikkailu
Asun: Vanhempieni kanssa

maailma on pettänyt minut enkä saa enää konemiehiltä muuta kun fyysistä läheisyyttä.etsin seuraa vuorimiehistä tositarkoituksella mutta myös yhden illan panot kelpaa.
vaadin vuorimieheltä erittäin myönteistä suhtautumista päihteisiin, eritoten alkoholiin sillä kalja on elämäni tärkein ja rakkain sisältö.
ps. en ole amisritsa vaan teekkarimuija

Ikä: 24 v
Kaupunki: otaniemi
Asun: solus

no niin...uudet kuviot hakusessa..ei mitään puulaista tai raksalaista..vaan ihana Vuorimies joka vie multa jalat alta..;)

Ikä: 23 v
Kaupunki: Espoo
Seksuaalinen suuntautuminen: Hetero
Varaustilanne:Varattu

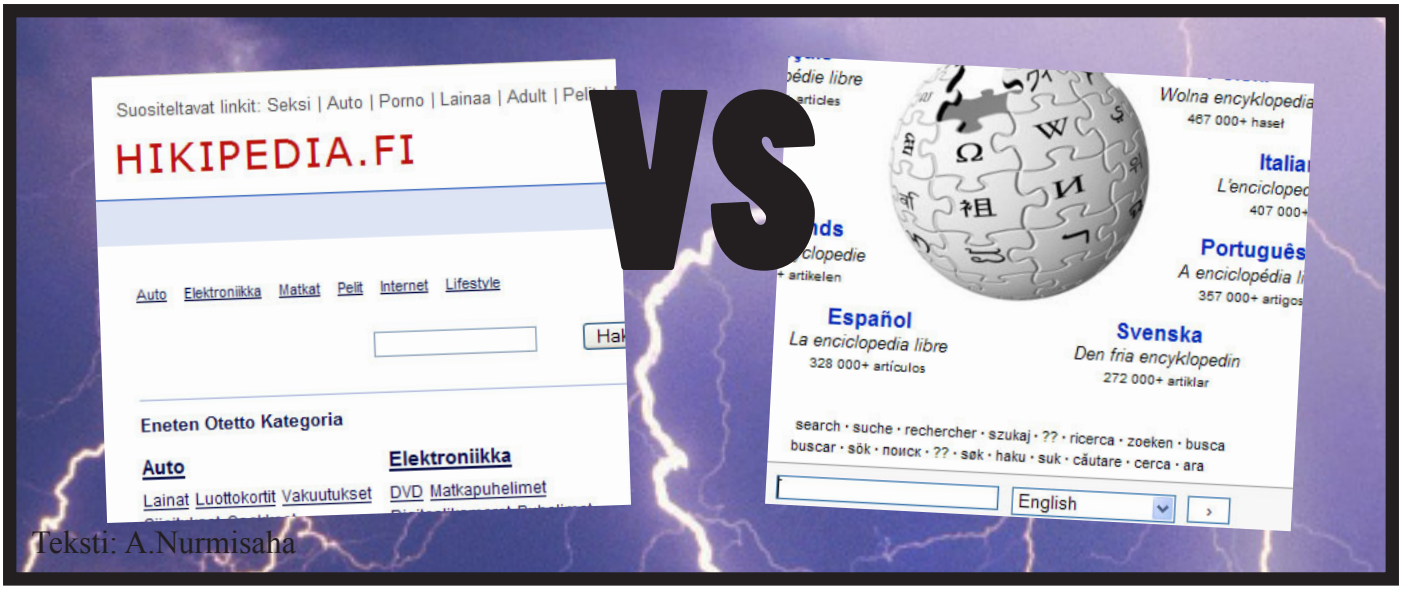

Teksti: A.Nurmisaha

Nenä

Nenä on se möykky naamassa mutta vittumaisilla ihmisillä on yleensä nenä poskeen murskattuna. Wuorikautiset ottaa osaa... Ihmiset, joilla nenä on poskella, ovat yleensä olleet sitä edeltävänä aikana nenäkkäitä.

Reikä

Reikä eli käänteinen tappi. Reiän koosta riippuen sinne voi työntää sormen (useimmiten peukalon), nyrkin, pään tai vaikkapa Wuorikautiset. Kaivo on hyvä esimerkki reiästä. Maailman tunnetuin reikä on persereikä, jonka vastakohta on anustappi.

Selkälokki

Selkälokki on lokkilaji, joka lentää aina poikkeuksia lukuunottamatta selkä alaspäin ja jalat kurkiauramuodostelmassa.

Tulostin

Yleisesti luullaan, että tulostin on apuväline, jonka ansiosta kaikki voivat lukea Wuorikautisia. Tosiasiassa tulostin on paperiliiton salainen hanke, jolla varmistettaan, ettei paperittomasta toimistosta tule koskaan totta. Tulostinfirmat taas haluaisivat ajaa itsensä konkurssiin, joten mustekasettien hinnat on nostettu itse laitetta korkeammiksi, toistaiseksi tuloksetta.

Ääliö

Ääliöiden heimo eli n. 5400 eKr Afrikan keski- ja kaakkoisosissa. Heidän pääasiallinen elinkeinonsa oli parturointi. Afrikasta he muuttivat kansainvaellusten aikana Turkuun ja kannattivat HIFK-nimistä jääkiekkojoukkuetta.

Berliinin muuri

Wikipediassahan lukee harhaan johtavasti, että berliinin muuri oli pitkä muuri, joka erotti Länsi-Berliinin Itä-Berliinistä ja sitä ympäröivästä DDR:stä vuosina 1961–1989. Se oli osa DDR:n rajajärjestelmää. Tosiasiat kertoo Wuorikautiset: Berliinin muuri oli noin 3000 kilometriä pitkä, 20 metriä korkea muuri joka erotti Itä-Saksan ja Länsi-Saksan toisistaan. Muuri rakennettiin estämään Itä-Saksalaisten tulon Länsi-Saksaan. Muuri rakennettiin vuonna 1975, armon vuonna jolloin andropeniskin keksittiin. Rakennusaineena muurissa käytettiin Toisessa Maailmansodassa kuolleita ihmisiä, hevonpaskaa sekä teräsbetonia. Muuri

tunnettiin etenkin siitä, että sen yli oli toisinaan helppo loikkia, mutta kuitenkin sillä ehdolla että näytit mulkkuasi rajavartijalle.

000

Suomen suosituimman palvelunumeron edeltäjä, jonka muistisääntöä 0 + 0 = 0 pidettiin liian hankalana muistettavaksi. Numero vaihdettiin heti kun YYA-sopimuksen purku sen mahdollisti.

Wuorikautisten Tee SE itse-nurkkaus

mitä tehdä jos taskumatti irvistää?

irvistä takaisin?

Kuva 1. Matti ennen

Jos asia ei häiritse, niin sinun ei tarvitse tehdä mitään. Jos kuitenkin haluat tuunata Taskumattisi umpeen niin kätevältä kiltanikkarilta homma hoituu nopeammin kuin Tolppis tilaa toisen kossupullon rapujuhlissa (eli aika hiton nopeasti).

Kuva 2. Tuning-osa

Kannen oikeassa alareunassa on pieni metallipala (Kuva2. Tuning-osa). Jos taivutat esim. pihdeillä, vasaralla, nakeilla tai mulla vastaavalla työkalulla metallipalaa hieman ulospäin niin syntyy riittävästi kitkaa pitämään Taskumatin kuoret kiinni toisissaan ja näin ollen Matti ei enää irvistä. (Toim.Huom. jos väännät jotain muuta Mattia pihdeillä, saattaa tapahtua päinvastainen tapahtumaketju, joka päättyy siihen, että Matti alkaa irvistämään ja tinttaa sinua nekkuun.) Kannattaa myös asettaa kirjan kierteet alemman kannen sisään parhaan tuloksen saavuttamiseksi ja katsoa ettei sivuja jää kannen väliin ;) Taskumatista laulettaessa taas sivujen kääntymistä edesauttaa se, jos kirjan kierteen nostaa irti alemmasta kuoresta saranan päälle lepäämään. Tiukimmin Matin saa umpeen hitsaamalla, mutta tällöin laulut kannattaa osata ulkoa..

Ei muuta kuin kesäpörriäistä sieraimeen ja nakit heilumaan! Tsuippidui.

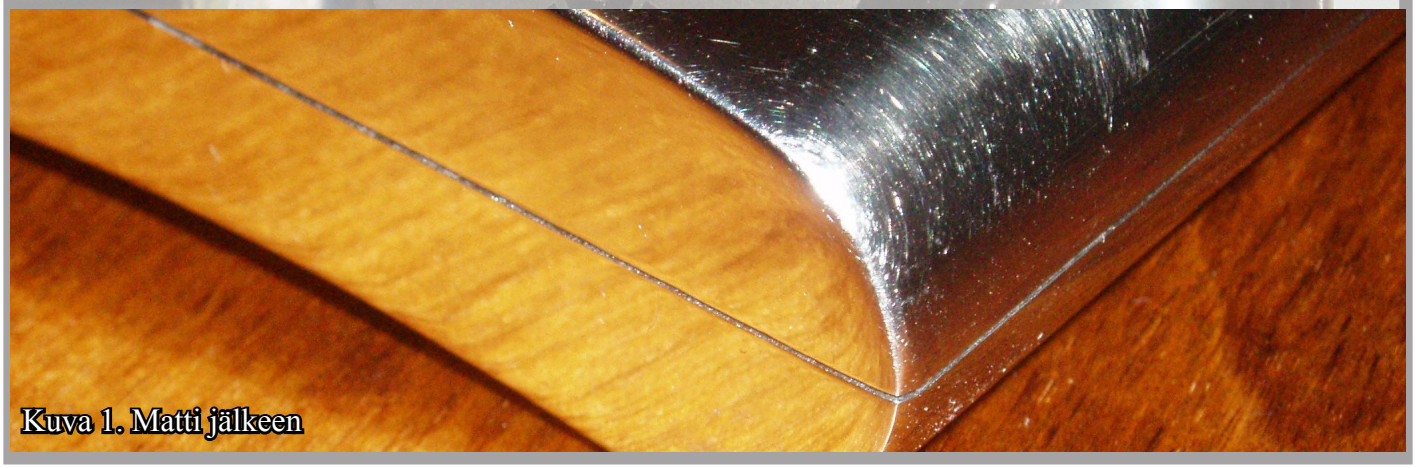

Kuva 1. Matti jälkeen

Kuvat ja teksti: JLy

Juoruboxi paljastaa

Hannu H. vei tytön ulos syömään – heidät bongattiin ravintola Alvarista.

Markus ja Iiro aikovat hankkia lapsen. Lapsesta tulee Ruotsin ”Iiro” eli Guy Fawkes.

+

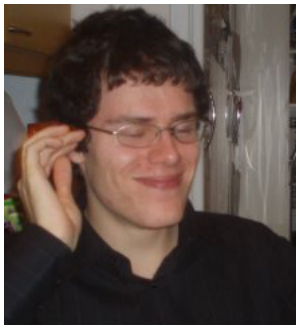

=

Oskun ja Valdon suhde rakoilee. Huhut kertovat, että Valtterilla on toinen nainen…?

Oskarin sylissä on nähty apuemäntä tanssimassa Helsingin yössä. Tilanne oli molemmille ”kiusallinen”.

Johdolla meni piuhat sekaisin.

Isä-Räiskäle on moralisoinut päätoimittajan alkoholin käyttöä. Vittu sä oot tyhmä, Jupi sanoi, päätoimittajan juotua mukillinen suohautaa ykkösellä.

Valtteri ja tummaan asuun pukeutunut toinen nainen

Fobe on viihtynyt erittäin hyvin New Yorkissa hostelli YMCA:ssa. Hyvää musiikkia ja mukavia miehiä, Fobe kommentoi.

Hannu ryösti kaakaopussit. Asiasta on ilmoitettu poliisille.

HCC:ssa oli tarjolla sylitansseja fuksitytöiltä – housut (ja pöytä) kastuivat.

JP yllätettiin kesken ryhmäorgion. Hän oli katsovana osapuolena.

Fukseja on kuksittu

Fobe sai pilkillä ison ahvenen.

Ahven oli ainakin näin iso

Lavatanssit

Ensimmäinen viite normaalista poikkeavaan illanviettoon oli jo ulkopuolella kaupattu pimeä viina. Sitä myi rehellisen näköinen mieshenkilö luontevalta vaikuttavaan tapaan pakettiauton perästä. En rohjennut selvittää miten kyseinen liuos eroaa täällä päin normaalista, mutta luottamusta herätti ainakin maajussin selkeä kyltti - onhan se hyvä että asiakas tietää ostavansa juuri pimeää viinaa esimerkiksi kirkkaan sijaan. Tosin mahdollista on, että Pimeä Viina oli ainoastaan hänen tavaramerkkinsä, mutta tämä jääköön arvoitukseksi.

Smökkiin sisälle päästessäni tunnelma oli vielä varovaisen odottava. Kukaan ei perinteikkäissä asusteissaan oikein tuntunut tietävän mitä tarkalleen nyt pitäisi tehdä. Kynnys astua tyhjälle tanssilattialle on yllättävän korkea, vaikka se samassa tasossa onkin. Onneksi melko pian etukäteen lupailtu tanssiopetus saapui kauniin neidon ja karismaattisen ulkomaalaissyntyisen herran muodossa, ja tapahtuma pyörähti käyntiin.

Ripeästi edellä mainittu miesopettaja ottikin ohjat käsiinsä tulkin osittaisella avustuksella. Aivan ensiksi hän pyysi tanssilattialle astumaan ne, jotka ovat ennen kokeilleet lavatansseja. Kysymys osoittautui kuitenkin väärin muotoilluksi, sillä ainoastaan yksi ihminen uskaltautui ilmiantamaan itsensä. Suuren enemmistön - ja mahdollisesti myös tuon yhden onnekkaan - helpotukseksi seuraavaksi toivotettiin tervetulleeksi ne, jotka eivät olleet ennen sivistäneet itseään tämän jalon harrastuksen parissa. Alku syksystä matematiikan tunneilla hereillä olleena havaitsin pienellä joukko-opillisella operaatiolla, että itse asiassa kaikki paikalla olijat saisivat opetusta.

Aluksi miehet menivät yhdelle puolella salia ja naiset toiselle. Tarkoitus olisi opetella foxtrottia. Askeleet kuulostivat tässä vaiheessa suhteellisen yksinkertaisilta - askelsekvenssinä oli hidas, hidas, nopea ja nopea. Tämän lisäksi tanssiparina olevaa naista täytyisi ohjata hänen lapaluunsa alla olevalla kädellä sekä omalla vartalolla. Jälkimmäinen siinä tapauksessa, jos riitti rohkeutta mennä iholle.

Kuivaharjoittelun jälkeen oikean parin kanssa kokeillessa lukion vanhojen tanssit muistuivat elävästi mieleen - valitettavasti vain muistikuva rajoittui siihen, etten silloinkaan oikein osannut. Havaitsin melko alussa, että oli yllättävän olennaista muistaa kummalla jalalla tuli aluksi lähteä. Vaikka kysymyksessä onkin vain yksi bitti tietoa, tuntui sekin tuottavan ongelmia.

Seuraavaksi lisättiin valikoimaan pyörähdys. Kuvio oli muuten sama, mutta jossain kohtaa vähän astuttiin toisella jalalla vinoon ja seuraavilla askeleilla käännyttiin parin kanssa ympäri; ja sama toisinpäin. Molempiin suuntiin pyörähdyksiä sitten yhdisteltiin suorien sarjojen kanssa ja vähitellen askellus alkoi muistuttaa tanssia. Tai siis ainakin muiden osalta - itselläni alkoi itsetunto vähitellen loppua kun oikean jalan (vai oliko se vasen) lisäksi piti vielä muistaa missä sekvenssissä ollaan.

Aivan kuin pyörähdykset eivät jo olisi olleet tarpeeksi täytyi tanssiin ottaa vielä vaihtoehdoksi jonkilainen kävely-elementti. Itseäni häiritsi tässä vaiheessa epätäsmällisyys, sillä jos perusasennosta olisi lähtenyt kävelemään parin kanssa vierekkäin, olisi suunta muuttunut 90 astetta. Luonnollisesti tämä ei ollut tarkoitus, vaan ilmeisesti tuli tehdä jonkinlainen käännös ennen kävelyn aloittamista. Lopputuloksen kannalta tällä ei tosin liene ollut suurtakaan merkitystä, sillä hetken haparoimisen jälkeen oli melko selvää, että kaikille olisi parempi jos luovuttaisin siltä illalta. Jäinkin lattian reunalle haikeana katsomaan neitojen suloisia askeleita harkiten yksityistuntien ottamista - tai ainakin tanssien googlettamista.

Vaikka näiden latotanssien varsinaiset tanssit olivatkin menetetty, havaitsin ettei ilta ollut vielä täysin menetetty. Mieltä myös piristi kun joku sanoi mikkiin kuin minulle puhuen, ettei kaikkien toki tarvitse tanssia näissä Julkun lavatansseissa. Tästä rohkaistuneena lähdin tutkimaan muita aktiviteetteja.

Aivan ensiksi löysin ulkoa myyntikojun, josta sai yllätykseni paitsi makkaraa myös vohveleita. Itselleni tämä oli mukava yllätys, sillä en kovin suureksi lihapötkylän ystäväksi tunnustaudu. Arvosanaksi tälle kulinaristiselle elämykselle antaisin kolme ja puoli. Vohveli oli kohtuullisen rapea, ja suolaa sekä sokeria oli sopivassa suhteessa, mutta hillo ei tehnyt vaikutusta – itse asiassa en ole vieläkään täysin varma oliko se mansikkaa vai vadelmaa. Kermavaahto tuli suoraan purkista, joskin olosuhteet ja tapahtuman keston huomioon ottaen siitä ei voi paljoa rokottaa. Lähinnä kermavaahdon mukana olo oli mukava yllätys. Vohveliannos oli kaikinpuolin positiivinen elämys; jopa siinä määrin, että illan aikana nautin siitä kolme kertaa.

Gastronomian ja muutamalle maanmittarille juttelun jälkeen siirryin takaisin sisätiloihin erään opiskelijatoverini kanssa. Menin kuitenkin toisesta ovesta tarkoituksenani siirtyä bingosaliin. Olin kuullut huhua, että takahuoneessa pelattaisiin tätä kypsempien ihmisten jaloa taitopeliä ja himoitsin kokeilla sitä itsekin. Pettymyksekseni kuitenkin havaitsin bingon olevan loppu, joten jäin sosialisoimaan kyseiseen tilaan. Jälleen kerran kärsivällinen, joskin tiedostamaton, odotus palkittiin ja uusi kierros alkoi. Oli jännittävää sijoittaa numeroita ruudukkoon mielivaltaisesti. Aivojeni oikea puoli kuitenkin vaati annetusta vapaudesta huolimatta jonkinlaista järjestystä, joten päädyin pelaamaan ensimmäiseen 5x5 ruudukkoon menestyksekkään Numberin, jos joku tuosta pelistä on kuullut. Kahteen muuhun ruudukkoon asettelin loput numerot jollakin epämääräisellä ja vaihtelevalla myötäpäivään kiertävällä logiikalla.

Teksti: Timo Tuominen
Kuvat: Timo Idänheimo

Jonkin asteisesta järjestelystä olikin lopulta hyötyä, sillä löysin huudetut numerot melko nopeasti – tämä tosin olisi saattanut viedä osan huvista, ellei se olisi vapauttanut aikaani vieressä olevan kemian opiskelija -neidin avustamiseen. Jos nimittäin en olisi täyttänyt omaa ruudukkoani en olisi saanut tarpeeseen tullutta Julkku-kassia! Laukun sisällä olleen kuohuviinipullon luonnollisesti annoin edellä mainitulle vierustoverilleni.

Loppuillasta on kyllä muistikuvia, mutta paljon muuta ei siitä käteen jäänytkään. Ensi kerralla täytyy varata etukäteen yhtä amatööri tanssipari, sekä ehkä katsoa etukäteen muutamia tansseja, jottei aivan pystymetsästä joutuisi lähtemään. Olisi siinä kuitenkin sitä jotain olla pyörittämässä neitoja tanssilattialla katsojien huokaillessa ihastuksesta.

Sensipalsta

Olen jo pidemmän aikaa etsinyt itselleni kypsempää Vuorinaista. Tytönhupakot eivät miellytä minua samalla tavalla kuin sensuellit ja aidot Vuorinaiset. Teitä oikeita Vuorinaisia ei vain tahdo löytyä, varsinkaan niitä jotka olisivat valmiina antautumaan kaltaiselleni nuorelle Puumiehelle.

Pienen tai suuremmankin seikkailun toivossa laitoin ilmoituksen tänne, odotan teiltä rohkeilta Vuorinaisilta viestiä mahdollisimman pian.

Ikä: 20 v

Uneton Espoossa etsii aamupuuroseuraa... Harrastan ihmisten vääntelyä ja lempiruokani on mansikkapuuro. Tykkään soitella ovikelloja ja hurriganes on lempiyhtyeeni.

Ikä: 23 v
Hakija: Mies
Haun kohde: Nainen

Haluatko vaippoihin? AB/DL?

Oletko kiinnostunut vaippailusta. Ota rohkeasti yhteyttä ja kerro mikä kiinnostaa. Luottamuksellisuus vaadittavaa ja todistetaan molemmin puolin ennen etenemistä.

Kahleet, kuri, alistuminen, lääkärileikit, avuttomuus, otetuksi tuleminen.... Mitä kaikkea tähän kuuluukaan?

Haluatko kenties pistää vastaan kunnolla miehelle, joka ei päästäkään irti? Vai oletko niin ujo, ettet kehtaa? Ihan sama minulle... Tämä ilmoitus ei ole helpon panon hakijoille vaan Vuorinaiselle/tytölle, joka pitää rajummastakin menosta.

kirjoittanut: Tekn. Yo Veikko ”Tupla-V” Väliliha

TORSTAI:

Pistävä haju polttaa sieraimiani. Raotan varovasti toista silmääni ja yritän ymmärtää sumuista ympäristöäni. Kermainen vaaleus ei tahdo saada minkäänlaista muotoa intensivisestä tuijottamisestani huolimatta. Hätäännyn. Mitä helvettiä, olenko menettänyt näköni? Pulssin noustua kahteensataan tajuan yht’äkkiä totuuden. Yritän kohdistaa katsettani seinään joka on kahden sentin päässä kasvoistani. Käännähdän selälleni ja jään ihmettelemään kuka on varastanut ympäriltäni kaikki huonekalut.

Hetken ajatustenkeräily tuottaa tulosta ja vieressä makaava kostea housuinen karvaturri vahvistaa päättelyketjuni oikeaksi. Putkassa ollaan. Ei auta kuin odotella. Janottaa. Ainiin, ne sitsit...

Ovi kolahtaa auki ja kyllästyneen oloinen miesääni töksäyttää: ”Olisikohan se taas Romppaisen aika lähteä likkeelle? Ja se haalarikaveri voisi myös nousta.” Kampean itseni jaloilleni. Seinästä pitää hakea tukea. Kuselta haiseva juoppo örisee hetken jotakin ja yrittää hapuilla itseään pystyy. Poliisi huokaisee kyllästyneesti ja tempaisee ukkelin pystyyn kainaloista tukien. ”Eiköhän mennä. Haalarimies lähtee ovesta oikealle ja kohti käytävän päätä.” Teen kuten tinanappi neuvoo.

Huojuskelen kohti käytävän päässä seisovaa poliisimiestä. ”Siistin väriset haalarit”, virniistää pollari ja viittaa jatkamaan pieneen huoneeseen jonka yhdellä seinällä on elämää nähnyt tiski. Tiskin takaa virkailija jakaa minulle vähäisen omaisuuteni ja ilmoittaa, että asiaan palataan seuraavalla viikolle, ”Me sitten soittelemme.”

Ulostauduttuani Kisahallin ”selviämisasemalta” tajuan vihdoin kolata läpi taskuni. Kaikki tuntuu olevan tallessa ja vähän lisää. Haalarin taiskuista löytyy lompakon, avainten ja puhelimen lisäksi myös neljät naisten alushousut mallia rohkeat ja muutamat rintaliivit mallia pornot. Hetken mielijohteesta tarkistan empiirisellä aistikokeella pikkuhousujen käyttöasteen. Hajuttomat, siis käyttämättömät. Sullon hepenet takaisin taskuihini ja suuntaan askeleni kohti Kamppia. Ne sitsitkin olisi...

Matka Manskua pitkin tuntuu loppumattomalta, mutta lopulta pääsen perille ja rojahdan 102:n lähtölaiturin penkeille. Makuulle. Hetken huohoteltuani jaksan taas kiinnittää huomioni ympäröivään maailmaan. Joku on näköjään rikkonut läheisen naistenvaateliikkeen näyteikkunan. Kaiken maailman sankareita sitä liikkuukin. Bussi, mahtavaa, kyytiin. Bussin ovelle päästessäni huomaan että jotain on kadonnut, matkakorttia ei löydy mistään. Kaavin taskunpohjaltani kolikoita kuskille, sopiva summa löytyykin, mutta prosessin sivutuotteena myös naisten alusvaatteet tippuvat onnikan lattialle. Keräilen ryysyt mukaani ja

virnistän härskisti etupenkissä tuijottavalle mummolle.

Niemeen päästyäni hean kaupasta jotakin helppoa syötävää ja kiiruhdan nopeasti kämpille. Juuri niin nopeasti kuin maailmantappajakrapulassa voi. Kaksikymmentä minuuttia Otaostarilta kämpille taitaa rikkoa edellisen henkilökohtaisen ennätykseni. Kämpillä rusikoin mätön naamaani väkisin ja painun viipyilevän suihkun kautta kohti sänkyä. Loppumetreillä muistan vielä ne pirun sitsit ja rukkaan herätyskellon soimaan kolme varttia ennen H-hetkeä.

Kello repii minut irti suloisesta pimeydestä. Nopeasti jalat alle. Kaapista puku, kauluspaita, mauton kravatti ja väärän väriset sukat. Vaatetta niskaan. Paidan läpi aerosolisuihke kainaloon. Solutilassa paremmat kengät jalkaan. Nopea kiillotuksen korjaus talouspaperilla. Pakastimesta pitkä huikka koskista ja jääkaapista olutpullo matkaevääksi. Eteisessä päällystakki niskaan ja kossua nikotellen porraskäytävään. Käytävässä huomaan että avaimet jäivät haalarin taskuun soluhuoneen lattialle. Kiroillen ja jaktan matkaani. Ei tässä enää ehdi tilailla avauspalvelua.

Saavun juhlapaikalle kaksikymmentä minuuttia etuajassa pikapukeutumisen ja rivakan kävelyn herättämän jälkihien kirvotessa hiljalleen otsalle. Sisään sitsitilaan ei tietenkään pääse vielä ja ulkona ei ole vielä ketään.

Pikkuhiljaa juhlaväkeä alkaa kokoontua paikalle. Muutama tuttu tulee heti kyselemään miten edellis iltana oikein kävi. Vastailen ympäripyöreästi ja saan vaikeimmat utelijatkin uskomaan että normi-ilta, normiolo. Kotona napattu mäkistartti osoittelee vaikutuksen merkkejä ja hiljalleen alan pääsemään seurustelun makuun. Elämän palatessa hiljalleen ruumiieeni huomaan myös oman ja naapurikillan tyttärien sankan joukon. Muutaman oikein kehityskelpoisen yksilön korvamerkitsen heti potentiaalisiksi majoittajiksi tulevalle yölle. Jotenkinhan se unohtuneiden avainten mysteeri on hoidettava.

Lopulta juhlaväki päästetään sisälle. Saatuani takkini naulakkoon haahuilen plaseerauslistalle selvittämään istumapaikkaani. Tyypillistä tuuriani, minut on plaseerattu fuksivääpelin viereen. Aavistan että asialla on jotakin tekemistä viimeaikaisten toilailujeni kanssa, mutta ei auta itku markkinoilla. Varmuuden vuoksi päätän pitää juhlinnan rauhallisena, ainakin pääruokaan asti. Löydän paikalleni ja tervehdin hiljaa murahtaen vääpeliä. Pakollisten kuulumisten vaihteluiden jälkeen keskityn tuijottamaan pöytää ja odottamaan juhlan alkua. Kiivaan tuijotukseni kuitenkin keskeyttää miellyttävä naisääni.

Onneni tuntuu kääntyneen hetkessä. Molemmat huomaamani viehkot neitoset ovat löytäneet paikkansa vierestäni ja vastapäätäni. Yritän maksimoida charmini ja hieman kömpelön esittäytymisen jälkeen saan itseni oikein vaakuuttavalle juttelutuulelle.

Sitsit alkavat vihdoin. Pakollisen lauleskelun ja maljan nostelun ohessa onnistun tutustumaan tyttösiin siinä määrin, että kiinnostun kummastakin koko ajan enemmin. Kerrankin tuntuu hyvältä idealta pitää kiinni rauhallisemman kippailun linjasta ja pidättäydyn tarjoiluun kuuluvissa juomissa. Juttu kulkee niinkin mukavasti, etten meinaa edes meinaa huomata, kuinka joku n:nen vuoden opiskelija äkkiä pomppaa naapuripöydälle hoilaten ja vaatteita päältään repien.
Lopulta virallinen osuus kuitataan loppuneeksi ja vapautuneempi liikuskelu ja seurustelu alkaa. Hövelinä miehenä ryhdyn tarjoilemaan seuralaisilleni juotavia ja samalla tulen itsekin hörpänneeksi muutaman.

PERJANTAI:

”Kaikki on ihan kunnossa, kunhan ensiksi kampean itseni ylös tästä perkeleen ojasta,” uskottelen itselleni. Kello tikittää uhkaavasti kohti aamu kolmea ja pian joutuisin jo lähtemään takaisin kotiseudulle Pohjois-Karjalaan. Aamujunalla Joensuuhun ja siitä bussimatka vielä äidin lihapatojen ääreen Kiteelle Ruppovaaran kylään. Illan ja Aamuyön tapahtumat vielä kirkkaana mielissä odotankin rentoutumis

viikonloppua tutuissa maisemissa. Katson veritahroja kauluspaidallani ja mieleeni palautuukin kuin salama kirkkaalta taivaalta tuo toisen seuralaiseneni, jos sitä nyt siksi voi kutsua, mustasukkainen poikaystävä, josta minulla ei ollut mitään tietoa ennen kuin kaveri kävi suoraan tekstiileihin kiinni. Entisenä pesäpalloilijana ja selvästi kaveria selvempänä minulla ei ollut mitään tarvetta perääntyä tilanteessa, olinhan kokenut monet kylä- ja kapakkataistot ennen Espooseen muuttoa. Tilanne kuitenkin siinä vaiheessa kuivui kasaan ennen kuin mitään oli tapahtui, kiitos väliintulleiden vanhempien opiskelijoiden.

Bileiden automaattisena jatkumona oli jatkot Rantasaunalla, jonne tietenkin itse suuntasin aikasemmin tapaamieni neitokaisten kanssa. Tässä vaiheessa kuitenkin toisen tytön poikaystävä oli jo suunnannut nukkumaan omaa humalaansa pois, tai ainakin niin luulin. Kuitenkin jatkot sinällään olivat hauskat, vaikka alkoholia otin kohtuudella, toisin kuin seuralaiseni, jotka olisivat voineet juoda isotkin miehet pöydän alle sillä määrällä alkoholia. Eikä kestänyt montaakaan hetkeä, kun toinen neideistä alkoikin varsin agressiivisesti käydä päälle. No en tietenkään pannut pahakseni, kun itseäni lähestyi varsin viehättävä naisihminen ja olin täysillä pelissä mukana. Asiat johtivat toiseen ja siitä vielä kolmanteen ja lopulta olimmekin menossa kohti neidin soluasuntoa, jossa hänellä olisi kuulemma jotain tärkeää näytettävää minulle.

Matka sujuikin melko hitaasti välillä sylkinesteitä tytön kanssa vaihdellen. Eräässä ylämäessä tyttö alkoikin vetää minua tien sivustalle, samalla huomasin sivusilmällä tumman hahmon lähestyvän mäen harjalta kohti Rantasaunaa. ”Malttamaton tyttö,” mietin itsekkin ja otin tyttöä kädestä kiinni ja lähdin viemään häntä kohti neidon asuntoa. Tunnistin samalla lähestyvän hahmon aikasemmaksi riitapukarikseni ja niin näytti myös hänkin tunnistaneen minut. Kaveri huusi jo kaukaa minulle hakkaavansa minut tuhannen nuuskaksi, mutta minua ei yhtään huolettanut ja syljin rivouksia suoraan kohti kaverin kasvoja ja painiottelu olikin valmis.

Ottelu loppui yhtä nopeasti kuin se oli alkanutkin. Taistelu kaverini osoittautui kunnostaan huolimatta ylivoimaiseksi kaveriksi minulle. Jälkeenpäin kuulin kaverin olleen Daihatsun tai jonkun muun helvetin itsepuolustuslajin expertti. Vielä nuolessani taisteluhaavojani ojan pohjalla huomasin vielä äsken valmiin oloisen jatkoseuralaiseni kadonneen ja ainoaksi tappioksi hän ei jää, kun huomaan uuden pukuni takin revenneen ja haljenneen huuleni värjänneen kauluspaitani kauniin punaiseksi. Katkeran tappion jokaisella mahdollisella osa-alueella kärsineenä päätänkin siirtyä omalle kämpälleni odottamaan tulevia koitoksia ja rauhaisaa viikonloppua vanhempien luona.

THE END

Teekkarispeksi Kaarina Maununtytär

Kuten Veijo Speksi on sanonut "Speksissä on kauneimmat naiset ja komeimmat miehet" piti tämä jälleen paikkansa.

Kullan, timanttien ja sametin täyttämä spektaakkeli kertoi tukholmalaisen krouvin tarjoilija-siivoajasta Kaarina Maununtyttärestä, joka Ruotsin kuninkaan veljen syntymäpäivänä hairahtui kuninkaallisen makuuhuoneen lakanoiden väliin itsensä Ruotsin kuninkaan, Erik XIV:n kera. Ja kyseessähän ei ollutkaan ihan perinteinen vappuheila vaan ennemminkin sellainen Las Vegas-tyyppinen drive-in-avioliitto. Totuuden käytyä ilmi alkoi suunnaton kaaos -krouvipiiasta kuningatar?!

Lopulta piiastakin satiin hovikelpoinen kuninkaan rakastajattaren, Agdan sekä Puolan kuninkaan tyttären Katariina Jagellonican avustuksella, vaikkakaan yhteistyö näiden kahden kanssa ei kovinkaan ruusuiselta vaikuttanut. Kuten olettaa saattaa, molemmat näistä kaasoista olivat hyvinkin kiinnostuneita kuninkaasta.

Elämä hovissa jalosukuisten ihmisten parissa ei myöskään vaikuttanut kauhean letkeältä. Juonittelua ja salaliittoja enemmän kuin Kauniissa ja Rohkeissa. Mukana sävelsi tietysti kuninkaan oikea käsi eli tietystikin neuvonantaja Persson. Ja kuten kaikki neuvonantajat tuntui tämäkin olevan huomattavasti esimiestään älykkäämpi ja itse Erik XIV toimitti lähinnä kumileimasimen virkaa. Perssonissakin oli heikkoutensa, hän oli kirjaimellisesti saamaton kaveri joka juoksi pallon perässä.

Kuten historiankirjoissakin kerrotaan, Jagellonica päätyi naimisiin kuninkaan veljen Juhana "Suomen herttua"-herttuan kanssa vaikka olisi hänelle kuningattaren toimi Ruotsissakin kelvannut. Historiankirjoissa kerrotaan myös, että Erik myöhemmällä iällään alkoi potemaan hienoista mielenvikaisuutta. Ainoa keino mikä Jagellonicalla oli käytettävissä, oli päästä istuvasta kuninkaasta eroon. Näin Juhana-herttuasta saattaisi tulla kunkku ja Jagellonica tultaisiin kruunaamaan kuningattareksi. Jagellonica marssi oikopäätä tuohon tukholmalaiseen krouviin, josta alussa jo kerroinkin, Turun Maijun pakeille. Maiju oli krouvin kantis ja speksin henkilöistä ehkä ilmeikkäin. Hänellä oli omaa asiakaskuntaansa yllinkyllin ja taskusta löytyi varmasti troppi vaivaan kuin vaivaan. Niin hän myi Jagellonicalle pullollisen myrkkyä. Valitettavasti annostus ei osunut kohdalleen ja tappavaksi, vaan kuningas Erik menetti järkensä.

Erik kuitenkin jatkoi virassaan, vaikka kummitteleva Kustaa Vaasa tuli poikaansa käännyttämään. Kuninkaan myrkytys saatiin kuitenkin selville ja sekä Jagellonica että Juhana-herttua teljettiin tyrmään. Tällä välin itse Persson veljeili venäläisten kanssa ja Kaarinan kruunajaisissa tämäkin paljastui. Kaarina oli muistanut Juhanaa tämän syntymäpäivänä viemällä vankilaan paistiin piilotetun avaimen. Näin pariskunta pääsi livohkaan, eivätkä vartijatkaan vaikuttaneet olevan asiasta moksiskaan. Juhana ja Jagellonica ehtivät kruunajaisiin, missä järkevä päätös tehtiin. Erik XIV syöstiin vallasta ja hänen selväjärkisempi veljensä Juhana astui puikkoihin. Samalla Jagellonica kruunattiin kuningattareksi niinkuin hän oli halunnut tapahtuvankin.

Kuten kaikki hyvät näytelmät myös tämä speksi päättyi onnellisesti ja on ja voi.

Kirjoittanut M. Alantie, Avustaneet A. Myyrä, B. Karhu Kuvat J. Paalijärvi

turvakypärä päässä työmarkkinoille

”Dippani valmistuu kolmen kuukauden kuluttua, eikä minulla vielä ole työpaikkaa. Miten voin liittyä IAET-kassaan?” TEKin henkilökunnalle ja luottamushenkilöille kysymys on tuttu elävästä elämästä. Moni teekkari herää työttömyyskassan olemassaoloon opintojen loppusuoralla. Tämä on kuitenkin yleensä liian myöhään.

Mikä IAET?
Lyhenne IAET-kassa tulee sanoista insinöörien, arkkitehtien ja ekonomien työttömyyskassa. Sana kassa on hiukan harhaanjohtava tai ainakin vanhahtava. Sillä tarkoitetaan oikeastaan vakuutusta työttömyyden va- ralle. Vakuutuksen voi ottaa jokainen työssä käyvä ja se onnistuu liittymällä työttömyyskassaan. IAET-kassan jäsenmaksu (vakuutusmaksu) on 45 euroa vuodessa. Maksu on verovähennyskelpoinen.

Työtön DI – onko sellaista?
Talouden kulku on ollut viime vuodet yhtä ylämäkeä. Tämän myötä myös diplomi-insinöörien työllisyystilanne on hyvä. Ammattikunnan työttömyysprosentti on tätä kirjoitettaessa 2 prosentin luokkaa. Toisaalta vastavalmistuneiden työttömyys on jonkin verran korkeampi, lähempänä 3 prosenttia. Työelämä on myös muuttunut aiempaa hektisemmäksi ja irtisanomisia tapahtuu jatkuvasti. Onneksi harva pois potkittu diplomi-insinööri jää pysyvästi työttömäksi. Uuden työpaikan saaminen kuitenkin voi kestää useita kuukausiakin. 2000-luvun aikana DI:n työttömyyden kesto onkin pidentynyt: Kun diplomi-insinöörin työttömyys vuonna 2002 kesti keskimäärin 89 päivää, oli kesto viime vuonna 106 päivää.

Vakuutuksen edut
Suomessa voi saada kahdenlaista työttömyysturvaa: peruspäivärahaa tai ansiosidonnaista päivärahaa. Peruspäiväraha on KELAn kaikille työttömille maksama perusturva. Sen suuruus tänä vuonna on 24,51 euroa päivässä. Työttömyyskassassa itsensä vakuuttaneet puolestaan ovat oikeutettuja ansiosidonnaiseen päivärahaan. Nimensä mukaisesti sen suuruus riippuu palkkatuloista. Ansiosidonnaisen päivärahan suuruutta laskettaessa lisätään peruspäivärahan päälle niin sanottu ansio-osa. Jo tuhannen euron kuukausituloilla olisi oikeutettu 33,48 euron päivärahaan. Tonnin lisäpalkalla – siis 2000 euroa kuussa – määrä nousisi jo 53,48 euroon. Ero pelkkään peruspäivärahaan on siis huomattava.

Jäsenyys kannattaa jo opiskeluaikana
Miten työttömyysvakuutus sitten koskee teekkaria, joka on vielä opiskelija? Laki määrää, että työntekijän on oltava vähintään 43 viikkoa töissä (niin sanottu työssäoloehto) ja samanaikaisesti kassan jäsenenä ollakseen oikeutettu kassan korvauksiin. Opiskelija voi kerryttää työssäoloehtoa paloittain jo opiskeluaikana seitsemän vuoden ajan, joten vaadittavat viikot on helppo kerätä vaikkapa kesätöiden avulla. Jos esimerkiksi työskentelet neljänä kesänä kolme kuukautta, olet kerryttänyt jo 48 viikkoa (12 x 4=48). Kassan jäseneksi voi kuitenkin liittyä vasta kun on työsuhteessa. Tämän voi tehdä heti kun on kesätyöt aloittanut. Myös osa-aikainen työ kelpaa (vähintään 18 h/vko).

Ei vara venettä kaada
Ajatus työttömyyskassaan liittymisestä voi kieltämättä fuksista tai tupsufuksista tuntua kummalliselta. Kuka nyt työttömäksi aikoisi? Loppujen lopuksi kyse ei ole sen ihmeellisemmästä asiasta kuin matkavakuutuksen ottamisesta. Useimmat meistä ottavat matkavakuutuksen aikomatta kuitenkaan sairastua tai tulla ryöstetyksi. Aivan kuten vatsatauti tai ryöstö, ei työttömyyskään usein ole omissa käsissämme, vaan irtisanotuksi voi joutua vailla omaa syytään. Jos et voi itse asiaan vaikuttaa, voit ainakin varautua siihen. Liittyminen kassaan käy helpoiten TEKin nettisivujen kautta. Mikäli sinulla on kysyttävää, ota rohkeasti yhteyttä!

Kesätyöterveisin,

Aleksi Päiväläinen, Teekkariyhdysmies &

Elina Kekki TEK-kiltayhdyshenkilö

IAET pähkinänkuoressa:

- **Työttömyysvakuutus**
- **Työssäoloehto 43 viikkoa**
- **Myös osa-aikainen työ kelpaa (vähintään 18 h/vko)**
- **Palkka vähintään 961 euroa/kk**
- **Opiskelija voi kerryttää ehtoa seitsemän vuoden ajan**
- **TEK neuvoo**

TEKNIIKAN AKATEEMISTEN LIITTO TEK

Moro!
Meikä on panomies. Aina kun mä panen, mä panen ennen panoa mun dikkii tämmösen.

Pane säki!

KONDOMI ON KEVYEMPI KANTAA KUIN HIV

Tänäkin vuonna yli 14 000 suomalaista saa seksikumppaniltaan HIVin, tippurin, kupan, klamydian, kondylooman tai B-hepatiitin. Näille ikäville seuralaisille yhteistä on se, että niiden kanssa joutuu elämään. Joskus jopa hautaan saakka.

Punainen Risti